

overvejet een Gang til, vil blive en lige saa veltalende Forsvarer for sit eget Forslag, som han nu har været en skarp Kritiker overfor det.

Den højtærede Minister har ikke rigtig forstaaet de Ændringsforslag, jeg har stillet, idet han er gaaet ud fra, at min Tanke var den, at naar de Arbejder, der skal foretages i Henhold til § 3, var udførte, vilde der senere blive Tale om, hvorvidt Staten ved Ekspropriation eller Vurdering skulde erhverve Arealerne. Men mit Forslag gaar ud paa, at Staten, forinden der foretages noget som helst, erhverver sig Købsret, og jeg maa gøre opmærksom paa, at der er Forskel paa Købsret og Forkøbsret. En Købsret forudsætter og kræver, at der er truffet Aftale om Betingelserne for Købet, og det er naturligvis Meningen med Forslaget, at saadanne Aftaler skal træffes, og i saa Tilfælde vil jo Ministeren være stillet overfor den Situation, at han enten overtager Ejendommene til den allerede fra Begyndelsen aftalte Pris eller ogsaa lader være, men nogen ny Vurdering, som skulde blive dyrere paa Grund af, at de af Staten foretagne Arbejder fremskaffede en Værdiforhøjelse eller gjorde Ejerne mere fordringsfulde, vil aldeles ikke være tænkelig. Jeg beder altsaa den højtærede Minister tage mit Forslag under fornyet Overvejelse. Det er muligt, at jeg, naar Ministeren har gjort sig klart, hvad det virkelig indeholder, vil kunne opnaa mere Sympati for mine Bestræbelser for at redde den højtærede Ministers Lovforslag igennem disse vanskelige Forhold.

Den højtærede Minister udtalte, at det jo kom an paa nu at erhverve disse Arealer, som havde ligget unyttede hen til i Dag. Men var der ikke nogen Grund til at tænke over, om dette Faktum ikke tyder paa, at det ikke er saa sikkert, at det er fordelagtigt at udnytte disse Arealer paa den Maade, her er Tale om? Det er jo særdeles mange Mennesker, der allerede forlængst har beskæftiget sig med disse Planer. Hedeselskabet har udarbejdet udførlige Planer til Udnyttelse af den lille Vildmose, og hvor mange andre Undersøgelser, Forsøg og Anstrengelser der har været gjort af private og offentlige Institutioner, ved jeg ikke, men det er ikke ganske faa, og den Omstændighed, at de ikke har ført til noget, burde dog vække en lille Smule Tvivl om, hvorvidt det nu ogsaa var saa uhyre fordelagtigt, at Staten anbragte store Summer i Erhvervelsen af dem.

Den højtærede Minister fastholdt, at hvis Lovforslaget vedtoges i den nye Skikkelse, altsaa hvis den ærede Ministers Lovforslag forkastedes, og et helt andet Lovforslag, saaledes som det her er foreslaaet, vedtoges, vilde det dog være muligt lige saa hurtigt at paabegynde Arbejderne. Nu staar det mig klart efter det forelagte Lovforslag, at Meningen var, at disse Arbejder skulde paabegyndes i dette Foraar, om 1 à 2 Maaneder. Jeg støtter mig her ikke alene til Bemærkningerne til Lovforslaget, men ogsaa til de Udtalelser, jeg har hørt fra dem, som har været delagtige i Lovforslagets Udarbejdelse. Men jeg spørger: Hvorledes vil det, hvis Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, her er Tale om, og hvis der bevilges 40,000 Kr. til Undersøgelser, der først skal være fuldendte, inden Ministeren atter kommer til Rigsdagen, være muligt at begynde paa Arbejderne ikke alene i dette Foraar, men i dette Aar? For at faa noget mere Klarhed over dette Forhold vil jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvis Flertallets Ændringsforslag vedtages og Lovforslaget vedtages saaledes, at der bevilges 40,000 Kr. til Forundersøgelser, hvis Resultat skal forelægges Rigsdagen, for at man derefter kan tage Bestemmelse om, hvorledes Arbejderne skal foretages, hvornaar regner den højtærede Minister da, at dette Tidspunkt vil indtræde? Vil det indtræde i dette Foraar eller overhovedet i dette Aar, eller vil det først blive til næste Aar?

Ordføreren (N. C. Christensen): Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) kom nu til at sige, hvad der i Virkeligheden ligger i hans Forslag. Da han før havde Ordet, gav han det Udseende af, at de Ændringer, han foreslog, dersom de blev vedtaget, vilde stille Ministeren gunstigere end Vedtagelsen af de af os foreslaaede Ændringer. Nu kom han imidlertid til at sige os, at det, som vilde ske, dersom hans Ændringer blev vedtaget, var, at Ministeren vilde have frit Valg, om han vilde lade Arbejderne foretage eller vilde lade være. Dersom han mente, at han havde opnaaet en saadan Overenskomst, at man kunde være tjent dermed, kunde han lade Arbejderne foretage, dersom han ikke kunde opnaa en saadan Overenskomst, kunde han lade være. Men derved har den højtærede Minister ikke en eneste Smule at holde sig til ud over den Bemyndigelse, at han kan lade være, og det er jo ikke det, Ministeren